

op og le for, naar en Minister talte. Den Plads har det ærede Medlem for Hornslet faaet nu, han ler, naar Ministrene tale, med dem og imod os. — Nej, tværtimod, jeg har ikke bestridt Rigtigheden af Referatet, men Rigtigheden af Tendensen: at jeg nu skulde have vendt om og være en Modstander af det, jeg før var en Tilhænger af. Og een Ting er ganske usandt. Det ærede Medlem sagde, at han fulgte Samtalen, men han maa da ikke have forstaaet et Suk, naar han nu kunde sige, at jeg forsvarede „Hebron“. Det har jeg ikke gjort med en Stavelse. Men dette Udsagn kan være begrundet i det ærede Medlems Mangel paa Opfattelsesevne, og denne Mangel hos det ærede Medlem maa man undskylde, den er han rimeligvis født med, og jeg antager ikke, at det bliver bedre i den nærmeste Fremtid. Det er det virkelige Forhold. At det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds og jeg have kunnet veksle skarpe Replikker, er selvfølgelig. Enhver, der kender os to, ved, at vi kunne sige skarpe Ting, enten det nu er imod hinanden eller imod de Herrer. Heldigvis have vi oftere Lejlighed dertil mod de Herrer end mod hinanden.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Jeg synes, det er overordentlig betegnende for den Interesse, hvormed nogle — jeg siger udtrykkelig *nogle* — af Regeringspartiets Medlemmer beskæftige sig med denne Sag, at en saadan privat Samtale hernede i Tinget optager deres Interesse og beskæftiger dem i højere Grad end den Behandling, som er bleven Pigebørnene til Del paa „Hebron“. At de er lusede, faa Ris og mørk Arrest osv., betyder ingen Ting imod dette, at jeg i en Samtale med Slengerik maaske har knyttet Næven. Men da nu de Herrer tillægge det saa stor Betydning, og de synes at ønske, at denne store Debat skal ende i fuldkommen Sladder, vilde der saa ikke være Anledning for Justitsministeren til at nedsætte en Undersøgelseskommission for at faa Lejlighed til at undersøge, hvem af de Herrer der har Ret, om jeg har knyttet Næven eller ikke?

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Naar jeg fandt Anledning til at afgive den Forklaring, jeg før afgav, var det, fordi det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) bebrejdede det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup), at denne tog Usandhed i sin Tjeneste, og som Bevis derpaa anførte, hvorledes han havde refereret en Samtale, der havde fundet Sted her i Rigsdagen, for øvrigt ikke, som det ærede Medlem sagde, forud for et Møde, men efter et Møde her i Salen. Det var det, det ærede Medlem for Middelfart stemplede som usandt. Jeg overværede Samtalen. Jeg tør alligevel nok sætte min Opfattelsesevne ved Siden af det ærede Medlems — det tillader jeg mig nu —, og jeg hørte godt, hvad de talte om. De diskuterede ikke om „Hebron“, men om „Hebron“-Sagen.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Knudstrup: Jeg kan være fuldt ud tilfreds med, at det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) indrømmer, at jeg har refereret rigtigt. Saa synes jeg, hans Motivering, da han paatalte mine Ord, svinder ret mærkeligt ind. Han sigtede mig for usand Gengivelse af en Samtale, men nu erkender han, at mit Referat er rigtigt, men Tendensen var urigtig. Ja, det er jo vanskeligt at afgøre, hvilken Tendens der laa i det, men jeg har altsaa refereret rigtigt — det indrømmer jo det ærede Medlem selv. Jeg har ikke draget denne private Samtale frem, før det ærede Medlem opfordrede mig til at gøre Rede for den. Jeg sagde, at jeg ikke vilde gøre det, og dertil svarede han: Jo, vær's god! Det er ganske usandt, at jeg forsvarede „Hebron“. Jeg har aldrig forsvaret „Hebron“ med et Ord; tværtimod, mit Standpunkt, som jeg gentagne Gange har præciseret, er, at Opdragelsesprincippet der var for haardt, at der er sket Fejl, Misgreb og Overgreb. Men jeg har samtidig sagt, at Forholdene vare meget vanskelige og krævede en undskyldende Betragtning ved Siden af, og at vi maatte bort fra og se at overvinde det gamle System. Jeg har ikke, som det ærede Medlem for Middelfart lægger mig i Munden, forsvaret det med et eneste Ord. Men vi drøftede to Forhold: Overfaldet paa *Kvinden*, Fru Bransholm, og Paastanden om, at det var brillante Pigebørn, hun havde under Be-